

БЕЗ ВИНЯТКУ ВСЕ МАЄ МІРУ Й ЦІНУ

У молоді роки завжди перевертав
Я чарку, як хотіли щось налити,
Та з віком, каюсь, звичку все ж дістав
В тісному крузі тостом поділитись.

Бо накопичилось в душі, немов тягар,
За все життя багато негативу,
Шукаю я, як промінь сонця серед хмар,
Стежину через трясину тужливу.

Що ж, розумію, після читання вірша,
Хтось зауважить: – Мабуть це не вихід!
Але з порадою не варто поспішати –
Тут необхідно витримати тишу.

Одне, як хтось шука компанію хмільну,
Щоб в ній свою гірко́ту заливати,
Постійно молиться, як божеству, вину
Й втрачає звичку вчасно зупинятись,

А зовсім інше – це вже ті, хто за столом,
Не зосереджуються на графіні,
Неповна чарка живить душу їм теплом,
А розум не кипить, як у пустині.

В маленькій дозі не зашкодить алкоголь,

Лиш в настрої спричинить перемену,
Зігрівши душу, підбадьорить будь-кого
Без винятку все має міру й ціну.

Я самотності своєї гіркоту
Підсолоджу півчаркою хмільною,
Хай допоможе побороти самоту
Й нудьга мене обійде стороною.

Дата написання вірша: 2022-04-20